

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 465  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. சே. மாதவன்]

அதிகாரம் அரசுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னதை வெறும் சிபார்சு என்ற அளவில் மட்டும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கூறினார்கள். உண்மையிலேயே கொள்கை அளவிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்பட்டால் நிச்சயம் கன்சிலியேஷன் போர்டு உருவாக்குவதற்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பயன்படுத்தத் தவறுது என்ற உறுதியை இப்பொழுதும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1972 (L.A. Bill No. 21 of 1972) as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed into law.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72) (கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு).

மாண்புமிகு திரு. ஒ. பி. இராமன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இளை ஆய்வுக்குழுவால் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண. (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு\* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 22/1972) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டுமென்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1938-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1938) விதித்துறைகளில் பல, காலத்திற்கு ஒவ்வாதவை யாகிவிட்டன. இச்சட்டத்தை இன்றைய நிலைமைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கவும் இம்மாநிலத்தின் கடன்பட்டுள்ள விவசாயிகளுக்குத் துயர்தணிப்பு அளிக்கவும் இச்சட்ட வரைவு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்பதை இப்பேரவையினர் அறிவர்.

இச்சட்டவரைவு குறித்து வந்த முஷையீடுகளைப் பரிசீலித்தும், நேரில் சான்று பகர வந்தவர்களை விசாரணை செய்தும், இளை ஆய்வுக்குழு இச்சட்ட வரைவில் சில மாற்றங்களைச் செய்துள்ளது. அவ்வாறு செய்யப்பட்டுள்ள முக்கிய மாற்றங்களில் சிலவற்றை நான் கூற விழைகிறேன்.

\* 19—8—1972-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

466 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

(1) மூலச்சட்டத்தில், விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் கடன்களுக்கு 6¼ சதவீத வட்டி வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. கூட்டுறவுத் துறையிலும், வங்கிகளிலும் நிலவிவரும் வட்டி வீதங்களைப் கருத்திற்கொண்டு, மேற்படி வட்டி வீதம் ஆண்டுக்கு 9 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

(2) மூலச்சட்டத்தின் கீழ் ஒரு விவசாயிக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களிலிருந்தும் நிலங்களிலிருந்தும் அவருக்குக் கிடைக்கும் மொத்த ஆண்டு குத்தகை மதிப்பு ரூ. 600-க்கு மேற்பட்டாலும் அல்லது ரூ. 600-க்கு மேற்பட்ட அரை ஆண்டு வருமானத்தினின்று அவருக்குத் தொழில்வரி, விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அச்சட்டத்தின் பயனை அவர் பெற முடியாது. இன்றைய நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு, இந்த வருமான வரம்பு ரூ. 600-லிருந்து ரூ. 1,200 ஆக உயர்த்தப்படவிருக்கிறது.

(3) இச்சட்டவரைவில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, 1966 அக்டோபர் 1 ஆம் நாளுக்கு முன்பு வாங்கிய கடன்கள் அனைத்திற்கும் 1971 அக்டோபர் 1-ஆம் நாளன்று நிலுவையாயுள்ள வட்டித் தொகையைத் தள்ளி விடவேண்டுமென முன்னர் இச்சட்டவரைவில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது, இன்றைய நிலையில் தேவையற்றதாகுமென குழு கருதியது. எனவே, மூலச்சட்டத்தின் 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவு நீக்கப்படவேண்டும்.

(4) மூலச்சட்டத்தின் 9- A (10) (ii) (a) பிரிவின் கீழ் அடமான மீட்புரிமை 1937 செப்டம்பர் 30-ஆம் நாளுக்கும் 1948 ஜனவரி 30-ஆம் நாளுக்கும் இடையேயுள்ள கால அளவில் ஏற்பட்டிருந்தால், முதல் கொதுவை தாரரிடமிருந்து மாற்றல் பெற்றவருக்கும், முதல் கொதுவைதாரரின் வாரிசுகளிடமிருந்து மாற்றல் பெற்றவருக்கும் அச்சட்டத்தின் 9- (A) (3) முதல் (9) வரையிலுள்ள பிரிவு பயன்படாத நிலை இருந்தது. இத்தகைய ஒரு விதித்துறை தேவையல்லவென்று குழு முடிவு செய்தது.

(5) “1971 அக்டோபர் 1 ஆம் நாள்” என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இச்சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் நோக்கத்தை அறிவித்த தேதியை, அதாவது “1972 மார்ச் 1-ஆம் நாள்” என்று அமைத்துக் கொள்ளப்படவிருக்கிறது.

(6) 1972 மார்ச் 1 ஆம் நாளுக்குப் பின்னர், ஒரு நீதி மன்றத்தில் தொடரப்பட்டுள்ள நடவடிக்கை எதுவும், ஒரு விவசாயி இச்சட்டத்தின் பயனைப்பெற முடியாதவாறு அவரைத் தடுக்கும் வகையில் அமையக்கூடா தென்பது குழுவின் கருத்து. எனவே, சில நேர்வுகளில் இயங்காச் சொத்து



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 467  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

விற்பனைகளை ரத்து செய்வதற்கு நீதி மன்றத்திற்கு அதிகாரம், அளிக்கும் வகையில், 23- சிபிரிவை அமைத்துக் கொள்கிற புதிய பகுதி ஒன்று இச்சட்ட வரைவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இணை ஆய்வுக்கு குழுவால் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ள இச்சட்டவரைவினை இப்பேரவை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. T. K. THANGAMAN/: Sir, I am moving my amendment—

“The Tamil Nadu Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 22 of 1972) as reported by the Joint Select Committee be recommitted as a whole to make amendments relevant to the subject matter, namely to wipe off prior debts, reduce rate of interest, scale down debts, create conciliation Boards, etc.”

The amendment was duly seconded.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இதே மாதிரி இருக்கக்கூடிய தமிழ்நாடு டேட் ரிலீஃப் மசோதாவின் பேரில் நான் சொன்ன கருத்துக்களையேதான் மீண்டும் ஒரு முறை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா விவாதிக்கப் பட்டு பொறுக்குக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் உள்ளவர்கள் டிசெண்டிங் மினிட் கொடுக்க வில்லை என்பதை பெரிய ஆசாசமாக வைத்து இங்கே வாதிடுவது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அவர்கள் செய்யக்கூடிய நியாயம் இல்லை என்று நான் இப்பொழுது கருதுகிறேன். காரணம், இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் நான் பார்த்ததிலே ஆங்காங்கு பேசக்கூடிய விவாதத்தின் போது உறுப்பினர் களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கக்கூடிய விஷயங்களை கமிட்டி பூராவும் ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலை இருந்தால், அவர்கள் அந்த விஷயங்களைத் தொகுத்து டிசெண்டிங் மினிட் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படித் தொகுக்காதது உண்மையிலேயே தவறு. சாதாரணமாக பொறுக்குக் கமிட்டியில் கிளப்பியிருக்கக் கூடிய சிறு விஷயங்கள் கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்றால், அதை ஒரு டிசெண்டிங் நோட்டாக கொடுப்பது வழக்கம். இதில் கட்சிப் பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லை. டிசெண்டிங் நோட் கொடுக்கிறபொழுது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படியெல்லாம் சேர்ந்து டிசெண்டிங் மினிட் கொடுப்பது உண்டு. அப்படிச் செய்யாமல் இருந்து

468 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

விட்டார்கள். அப்படி ஒரு தவறு ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தினாலேயே பொறுக்குக் கமிட்டி பூராவுமே அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டது என்ற முறையிலே இங்கே விவாதிப்பது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தம் என்று தெரியவில்லை.

பொறுக்குக்கமிட்டியைப் பற்றிய விதிகளில் தெளிவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விதியின் முறைப்படி மீண்டும் அது பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போனால், இம்மாதிரியான கருத்துக்கள் சபையிலே வந்திருக்கின்றன. கிளப்பிய சந்தேகத்தைப் பூராவுமே இனிமேலாவது டிசெண்டிங் மினிட்டாக கொடுத்துவிடலாம். அப்பொழுது அரசாங்கம் எந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகிறதோ அந்தக் கொள்கையை முறையாக நிறைவேற்றுவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்ற முறையில் தான் இதைத் திரும்பவும் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சொன்னேன். ஆகவே, மீண்டும் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்கிற பொழுது, அதை சபை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக இந்த மசோதாவைப் பற்றி சொல்கிறபொழுது, கடன்பட்டவர்கள் சம்பந்தமாக ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸ் ரொம்ப கடுமையாக இருந்தது. அந்தக் கடுமையெல்லாம் போய்விட்ட நிலையில் நாம் சட்டத்தை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம்.

It is stated in the Objects and Reasons—

“The Tamil Nadu Agriculturists Relief Act, 1938 (Tamil Nadu Act IV of 1938) was enacted with a view to provide for the relief of indebted agriculturists in this State. Many of the provisions of the said Act are exhausted provisions and are not up-to-date. The agriculturists in this State are still feeling very much distressed in view of the heavy burden of debts.”

இது ஒரு புதிய கருத்து. சென்ற மசோதாவில் கூட இம்மாதிரி சர்க்கார் உறுதியர்கள், சாதாரண தொழிலாளர்கள் இவர்கள் கடன் படக்கூடிய காரணத்தினால் அவர்களுடைய செயல் திறமைகள் குறைந்து விட்டன. அவர்களுக்கு இந்தக் கடனை எப்படி திருப்பிக் கொடுப்பது என்ற கவலை இருக்கிறதென்று நல்ல அம்சத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கு வரக் கூடிய அம்சமென்னவென்றால், உற்பத்தி பெருக வேண்டும், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் அதிகமானால்தான் சுபிட்சம் ஏற்படும் என்று சொல்லக்கூடிய அத்தகைய முறையில் சுடுபடக்கூடிய விவசாயிகள், அவர்களுக்குக் கடன் தொல்லை இருக்குமானால் நம் நாட்டில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும்பொருள்களின் அபிவிருத்தி பாதிக்கப்படுமென்று நல்ல முறையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 469  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

As a result of heavy burden of debts, the agricultural development in this State is very much affected. In order to remove the distress caused to agriculturists by the heavy burden of debts, it is felt necessary to amend the said Act suitably for the purpose.

நான் இதுவரையிலும் அறிந்து வந்த முறை சட்டத்தை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பிய பிறகு அது சில 'மாறுதல்' களைச் செய்து தரும், அந்த மாறுதல்கள் ஏற்கெனவே இருந்ததை விட இன்னும் தீவிரமான தன்மையில் இருக்கவேண்டும். அமைச்சரவர்கள் இந்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்திய காலத்தில் பொறுக்குக்கமிட்டிக்கு குறைவாக காரியங்களைச் செய்து விட்டோம் என்பதைப் போன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வேதனைக்குரிய விஷயம். இதே பொறுக்குக் கமிட்டி ரிபோர்ட்டின் ஒரு பகுதியை வாசிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Thiru S. Alagaraswamy emphasised that the malpractices of obtaining promissory note for double the amount actually advanced in order to circumvent the law should be put an end to and some suitable method to determine the actual amount advanced in such cases should be evolved.

அதைத்தான் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மணி லேண்டர்ஸ் ஆக்டில் வரவேண்டிய விஷயம் இது. ஆயிரம் ரூபாய் கடன் பட்டிருப்பதை 2,000 ரூபாய் என்று எழுதி வைத்திருந்தால் அதை நிரூபிக்க எந்த வழி இருக்கிறது. இதைக் கோர்ட்டில் போய் சொல்லி நிரூபிக்க முடியுமா?

The Hon. Minister for Law said that they were contemplating amendment of Money-Lenders Act so as to place the burden of proof on the lender instead of on the borrower that the amount mentioned in the promissory note was actually advanced by him. Further they were also considering constitution of Village Courts. He told Thiru R. Ponnappa Nadar as the Negotiable Instruments Act applied to all kinds of negotiable instruments and not only to promissory notes, they had to write about it to the Government of India.

Thiru Sowdi S. Sundara Bharathi expressed the view that the Tahsildar be empowered to register the promissory notes under the Act with a view to provide an opportunity to the borrower to dispute the amount mentioned in the document on the ground that the actual amount advanced was less. The Hon. Minister for

470 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

Law remarked that the matter would not come under the purview of the Bill.

ஆகவேதான் நடந்த விவாதத்திலே அரசின் சார்பில் செயல்பட்ட சட்ட அமைச்சரவர்கள் 'He was giving a lengthist view'

அதற்காக இந்த விதியைச் சொன்னேன். சட்ட மன்றத்தில் இருக்கக் கூடிய விதியின் அடிப்படையில் ஒரு மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் அதை விரிவுபடுத்துவதற்கு அதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் கையேறு மாட்டேறு மசோதா சட்டமாக வந்து விட்டது. கையேறு மாட்டேறு சம்பந்தமாக தனி மசோதா கொண்டு வரப்படவேண்டுமென்ற அளவிற்கு பொறுக்குக் கமிட்டி சொன்னதும் அதன் அடிப்படையில் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த மாதிரியாக சென்ற கால அனுபவங்கள் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் தான் இன்றைக்கு நான் சொல்வது. நான் சொல்வது கொஞ்சம் கடுமையாக இருக்கலாம். Money-lenders' lobby has been very active. அந்த பிரெஷருக்கு யில்டாகிவிட்டார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை நான் சுமத்துகிறேன். நாம் ஒரு சிறு வசதியாவது விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டுமென்று மசோதாவைக் கொண்டு வரக்கூடிய சமயத்தில் அதை எப்படியாவது வராமல் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக பலர்ஃபுல் லாபி வேலை செய்திருக்கிறது. செலக்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டுக்கு சாட்சி சொல்லியிருக்கக் கூடியவர்களைப் பாருங்கள். கடலில் கஷ்டப்படக் கூடிய விவசாயிகள் இல்லையா? இவர்கள் எல்லாம் வந்து சாட்சி சொல்லாததன் காரணம் என்ன? புல விவசாய ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்காக தனியாக ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஸ்தாபனங்கள் எதுவும் வந்து சாட்சி சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. என்ன அவசரத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது? கடைசியிலே 3, 4 தினங்கள் சென்னையில் உட்கார்த்து இந்த செலக்ட் கமிட்டிக் கூட்டம் முடிந்திருக்கிறது. பல முக்கியமானவர்கள் சாட்சியம் சொல்ல முடியவில்லை. இரண்டு மசோதாவிிற்கும் ஒரே 14 பேர், கடன் கொடுத்து வாழ்க்கை நடத்தக் கூடியவர்கள், சேம்பர் ஆஃப் காமர்சில் உள்ளவர்கள் சாட்சி சொல்லியிருக்கிறார்கள். மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி நிலச் சிர்த் திருத்தம் என்றோ, விவசாயிகளுக்கோ அல்லது ஏழை மக்களுக்கோ உதவி செய்யவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வருகிற போதெல்லாம் அதை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்வதற்கும், எதிர்த்து எப்படியாவது அதை வரவிடாமல் செய்யக் கூடிய சக்தி அவர்களுக்கு வலுவாக இருக்கிறது. அந்த காரணத்தினால் முதல் சட்டம் அப்படியே வந்திருந்தாலும் திருப்திகரமாக இருந்து இருக்கும்.



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 471  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. டி. கே தங்கமணி]

செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகாத முறையில், வந்த மசோதா எல்.எ., பில் 22 ஆஃப் 72 சபைக்கு முன்னால் வந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தாலும் பரவாயில்லைமென்று வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். நல்ல மசோதா, இதற்கான நோக்கத்தை தெளிவுபடுத்தச் சொல்லி, இந்த மசோதாவிற்கு நல்ல கருத்துக்கள் வேண்டுமென்று பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டி அந்த மசோதாவினுடைய கர்மையான தன்மைகளைக் கர்மங்கடித்துவிட்டது. It has been considerably watered down.\*

இதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது வசதி கிடைக்கலாம். அது வேறு விஷயம்.

In spite of detective legislation some benefit may come to the agriculturists. எப்படியாவது அதிகமானவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற தன்மையில் காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்கிறேன்.

ரிப்போர்ட்டினுடைய அம்சங்களைப் பார்த்தால் இன்னொரு இடத்தில் இந்த மார்ட்டேச் சம்பந்தமாக உள்ள பிரச்சனையையெல்லாம் சட்டம் தெரியாத ஒருவர் கிளப்பியிருக்கிறார். சட்டத்தினுடைய திறமையை வைத்துக் கொண்டு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லி அடக்கி விட்டார். இந்த முறையில் செலக்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு வருமென்று சொன்னால் அந்த அளவிற்குச் சரியாகப் படவில்லை. இதிலே இம்மாதிரி மனிஷென்டர்ஸ் ஆக்ட் பற்றி கூறுவது சரியாக இல்லை. ரிஸீப் ஆக்ட் 1938-ல் சட்டமாக வந்த காலத்தில் இருந்த சிலருடைய கருத்துக்களையாவது கேட்டிருக்கலாம்.

\* திரு. செ. கந்தப்பன்: தலைவரவர்களே, பொறுக்குக் குழுவில் நடந்த விவாதங்களில் சிலவற்றைப் படித்துக் காட்டுவதன் மூலம் யாரோ சிலர் சில கருத்துக்களைச் சொன்னதாகவும் அதை அமைச்சர் மறுத்ததாகவும் அங்கத் தினர் அவர்கள் சொல்வது பொறுக்குக் குழுவிற்கு நல்லதல்ல. இது முறையில்லை. இதில் தங்களுடைய கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ஒரே பிரச்சனையை திரும்பத் திரும்ப திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் முன்னாலே வந்த மசோதாவிலும், இந்த மசோதாவிலும் வலியுறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பொறுக்குக் குழுவில் அங்கத்தினர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். பின்னாலே மினிட் ஆஃப் டிசென்டிஸ் தராமல் விட்டு விட்டார்கள். எனினும், அந்தக் கருத்தை உடையவர்களே அவர்கள் என்கிறார். இந்த முடிவு தவறானது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொறுக்குக் குழுவில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிற காலத்தில் பல கருத்துக்களைச் சொல்ல நேரும். பொறுக்கு குழு விவாதிக்கிற நேரத்தில் கருத்துக்களைச் சொன்ன நண்பர்கள் தாங்களாகவே வேறு சில விவரங்கள் தெரிந்ததற்குப் பின்னால்

472 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

தங்கள் கருத்துக்களை மாற்றிக் கொண்டிருக்கலாம். அதை விட்டு நாமாக யூகித்துக் கொண்டு மினிட் ஆஃப் டிசென்ட் கொடுக்காத நிலையில் அவர்கள் இந்த எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள், ஆனாலும் மினிட் ஆஃப் டிசென்ட் கொடுக்கவில்லை என்று நாம் யூகம் வகுப்பதும், அமைச்சரவர்கள் மீது அவதூறு ஏற்படுத்துவதும் தகுந்த முறையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் வருத்தப்படவேண்டாம். அவரே, கேட்டவருக்கு சட்டம் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டார். தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அப்படி கேட்டார் என்று அவர் பெருமைப்பட்டும். அதற்காக திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் வருத்தப்படவேண்டாம். பொறுக்குக் குழுவில் என்ன கேட்கப்பட்டதோ அதற்குப் பதில் சொன்னேன். சட்டம் தெரிந்த மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி அவர் சொன்னால் அதற்கும் நான் நன்றாகப் பதில் சொல்வேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இது தனிப்பட்ட பிரச்சினையில், சட்டம் தெரிந்திருந்தும் சட்ட பிராக்டிஸ் செய்து ரொம்ப காலம் ஆகி விட்டது. நான் சட்டப் படிப்பு படித்து, எனக்கு கடைசியில் சன்னத் கொடுக்கிற போது மாஸ்டர் என்ன சொன்னார் என்றால் The lawyer is not one who knows the law, but who finds it out. இம்மீடியட்டாக நான், சட்டத்திலே இயங்கக் கூடிய சட்ட அமைச்சருக்கு இருக்கக் கூடிய அளவிற்கு எனக்கு சட்டம் தெரிய வழியில்லை. அவர் சட்ட அமைச்சர். அவருக்கு லா டிபார்ட்மெண்டு உதவி செய்கிறது. ஆக, அவர் சில விஷயங்களை தெரிவிக்க முடியும். பின்னாலே குறிப்பிட்ட சட்ட பிரச்சினையை எடுத்து அதன் பேரில் சட்ட விஷயங்களைப் பற்றி அவர் விவாதிக்கட்டும். அவர் எந்தெந்த சட்ட புத்தகங்களைப் பார்க்க முடியுமோ, அந்தப் புத்தகங்களைப் பார்த்து எனக்குத் தெரிந்த சட்டத் திறமையை வைத்து நான் வாதாட முடியும். சட்ட விஷயத்திலே வெற்றியா, தோல்வியா என் விஷயமல்ல. நான் இந்த எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட இந்த ரிப்போர்ட் அண்டு புரொசீடியூர் ஆஃப் தி ஜூயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி மீது பேசுகிறேன். அப்படி நான் சொல்லக் கூடிய வார்த்தைகளில் தவறிருந்தால் கூடிய வரையில் I generally confine myself to parliamentary procedure. என்னுடைய வார்த்தைகள் பார்லி

மெண்டரி புரோசீடியூருக்கு உட்பட்டே பேசுவதற்கு முயற்சி செய்பவன்.  
அப்படி ஏதாவது தவறிருந்தால் If you pull me up, I shall be grateful to you.



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 473  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நான் செலக்ட் கமிட்டி உறுப்பினர்களை குறை சொல்லவில்லை. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் தவறு செய்துவிட்டார் என்று சொன்னால் அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்திலே கருத்து வேறுபாடு இருந்தால் 'டிசன்டின மிஸிட்' கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படி கொடுக்காதது தவறு. அதற்காக எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்மேல் தவறு என்றால் அதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அது வேறு விஷயம்.

எப்படி இருந்தாலும் நான் செலக்ட் கமிட்டி உறுப்பினர்களை குறை சொல்லவில்லை; அவர்களை மாற்றவேண்டும் என்றும் சொல்லவில்லை. அவர்களே இருக்கட்டும். அவர்களே இருந்தால்தான் இங்கே நடைபெறுகின்ற விவாதங்களை சீர்தூக்கிப் பார்த்து, மீண்டும் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியும். மக்கள் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற ஒவ்வொரு கிளாசையும் கூட புதிதாக மாற்றியமைத்தாலும் தவறில்லை. நாம் எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமோ, அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே இந்த மசோதாவிற்குத் தலைப்பு கொடுத்து பல நல்ல அம்சங்களை சேர்த்துக்கொள்வதற்கு நமது செலக்ட் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைப்பையே கூட மாற்றி அமைக்கலாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரம் பெற்றதாக இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருந்தால் இன்னும் நல்லமுறையில் திருத்தங்கள் செய்து இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதும்ட்டுமல்ல, செலக்ட் கமிட்டியிலிருந்து வந்த சட்டத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நம்முடைய விதிகளும் சொல்லவில்லை. பார்லிமென்ட் நடவடிக்கைகளும் அப்படி சொல்லவில்லை. அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டு வந்தால் குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதனால் திரும்ப அனுப்பு வதில் தவறில்லை. விதிகளிலும் 'The House in its wisdom may refer it back to the same Select Committee' என்பதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே தயக்கத்திற்கு இடமில்லாமல், இதை மீண்டும் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றை விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். ஒருவன் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால், பத்திரத்தில் இரண்டாயிரம் ரூபாய் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள், கடன் வாங்கியவன் நான்

474 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

ஆயிரம் ரூபாய்தான் வாங்கினேன் என்று எங்கே போய் சொல்வது? கோர்ட்டுக்குப்போனால் பத்திரத்திலே என்ன இருக்கிறதோ அதைத்தான் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரியான குறைபாடுகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு 'கன்சிலியேஷன் போர்டு' ஒன்று அமைக்கவேண்டும். கன்சிலியேஷன் போர்டு என்பது டெக்னிக்கலாக சரியில்லை என்றால் அதைப்போன்று ஏதாவது ஒரு போர்டு அல்லது ஒரு கமிஷன் அல்லது 'அக்ரிகல்சரிஸ்ட் புரொட்டக்ஷன் போர்டு' என்று ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

'மணி லென்டர்ஸ்' ஆக்டில் கூட 12 சதவீதத்திற்குமேல் வட்டி வாங்கக் கூடாது என்றுதான் இருக்கிறது. ஆனால் 24 சதவீதம் வட்டி வாங்குகிறார்கள். ஒரு லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் 12,000 ரூபாய் முதலிலேயே வட்டியாக பிடித்துவிடுகிறார்கள். அதன்பிறகு ஒரு வருஷம் ஆனவுடன் ஒரு 12,000 ரூபாய் வாங்கி விடுகிறார்கள். அதற்கு அடுத்த வருடத்தில் மூன்று மாதத்திற்குள் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் கூட மீண்டும் 12,000 ரூபாய் வட்டி வாங்கி விடுகிறார்கள். இப்படி 24 சதவிகிதம், 36 சதவிகிதம் வட்டி வாங்கி விடுகிறார்கள். கோர்ட்டிலே போனால் 12 சதவிகிதம்தான் வட்டி என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். முதலிலேயே 12,000 ரூபாய் வட்டி பிடித்து விட்டார்கள் என்றே அல்லது 88,000 ரூபாய்தான் வாங்கினேன் என்றே கடன் வாங்கியவன் எப்படி நிழைக்க முடியும்? எங்கு போய் சொல்லமுடியும்? பிராபிசரி நோட்டீஸ் என்ன இருக்கிறதோ அதைத்தான் எடுத்துக்கொள்வார்கள். கோர்ட்டிலே இந்த புகார் போவதாக இருந்தால் 6 சதவிகிதத்திற்குமேல் கொடுக்கமாட்டார்கள். தொகை அதிகமாக இருந்தால் சில தவுணைகளில் கட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். இந்த வசதியைத் தவிர கோர்ட்டில் வேறு ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு நான் முன்பே சொன்ன மாதிரி ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைத்துக்கொண்டு, அந்த ஸ்தாபனத்தில் முன்னால் கடன் கொடுத்தவர்களையும், கடன் வாங்கியவர்களையும், ஆஜராகச் செய்து விசாரித்து முடிவு செய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே வகைசெய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதில் தவறு இல்லை.

இந்தச் சட்டத்தின் அமைப்பைப்பற்றி நான் சொல்வதை விட அமைச்சரவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இப்போது வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டம் 1938-ம் ஆண்டுச் சட்டத்திற்கான திருத்தம் தான்.



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 475  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

“The Hon. Minister for Law explained that under the original Act the agriculturists were entitled to three kinds of benefits. Firstly, in respect of debts incurred before October 1932, all interest outstanding on October 1937 was deemed to be discharged, as there was economic depression all over the world during the period 1929-33. Secondly, where the repayment whether by way of principal or interest or both amounted to twice the amount of the principal, the debt was deemed to be wholly discharged. To the extent the repayment fell short of twice the amount of the principal, the amount would be deemed outstanding. Thirdly, there was the benefit of scaling down of interest by the Court in respect of new debts incurred after the Act came into force. He invited the views of the members as to whether all the three kinds of benefits should be given to the agriculturists in the present context. He also desired to know from them whether the principle underlying the first category of benefit, namely, wiping out of the entire interest during a particular period, might not be considered harsh from the point of view of creditors.”

ஆனால் இன்றைக்கு நடக்கக்கூடிய விவசாய இயக்கம், தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கடனை வசூல்செய்வதை கொஞ்சம் தள்ளிவைக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு 10 ஆண்டு காலத்திற்கு கடன் வசூலிப்பை நிறுத்தி வைக்கக்கூடாதா என்றுதான் கேட்கிறார்கள். 1938-ம் சட்டத்தில் மூன்று முக்கிய விஷயங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அம்சங்கள் இன்றைக்கு இல்லையா? விவசாயிகளுக்கு விளைபொருள் சரியாக கிடைக்கவில்லை என்பது உண்மை இல்லையா? ‘டரவுட்’ வந்து பயிர்தொழில் சரியாக நடைபெறவில்லை என்பது உண்மை இல்லையா? இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் தனியார் கடன்களுக்கு மட்டும் நிவாரணம் அளித்து விட்டால் போதுமா? அரசாங்க கடனுக்கு இது பொருந்தாதா? இவைகளை எல்லாம் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். கடன் நிவாரணம் என்றால் எல்லாக் கடன்களுக்கும் நிவாரணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். நியாயமான காரணத்தை அறிந்து, அதற்கு தகுந்த பரிசுரம் காணவேண்டும்.

இந்த விஷயத்தில் விதவைகளுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று திரு. வைத்தியநாதன் சொல்லி இருக்கிறார். நியாயமான முறையில் ஆப் சென்ட்ரல்-லான்ட் லார்டுகளும் அந்த மாதிரி சலுகையில் வரலாம். ஆனால் இன்றைக்கு கடன் கொடுத்தவர்கள் எல்லாவும் அதிகமான வட்டி வாங்கி வரு

476 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

கிரூர்கள் என்பதை நாம் அறியாததில். ஆகவே, கடன் வாங்கி இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு சரியான நியாயம் கிடைக்கவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்திலே தான் இவைகளையெல்லாம் யோசனை செய்யவேண்டுமென்று நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன்.

[திரு. நா. வீராசாமி தலைமை]

‘ரேட் ஆஃப் இண்டாஸ்ட்’ பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டேன். மத்திய சர்க்கார்தான் அதிகமாக்கி கொடுக்க சொன்னார்கள் என்றால் 12 சதவிகிதம் ஆக்கி இருக்கலாம். இரு சாராருக்கும் நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, திருப்பிக்கொடுத்தது என்று பார்க்கும்போது 6¼ சதவிகித அடிப்படையிலே பார்க்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வது இரண்டு பேருக்கும் நியாயம் வழங்குவதாகத்தான் இருக்கிறது. 6¼ சதவிகித அடிப்படையில் வரங்கியபணத்திற்கு இருமடங்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் போதும் என்று வந்திருப்பது பொருத்தமானது.

“where any agriculturist has paid to any creditor any interest at a rate more than the rate specified in this section, the amount of interest so paid shall be calculated by the court at the rate specified in this section and the excess of the amount so paid shall be credited towards the principal”

என்பதாக அந்த 3 அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் வந்திருக்கிறது. மற்ற இரண்டு அம்சங்களும் வந்திருக்கவேண்டும். அது இல்லாது 6¼ சதவிகிதம் உயர்த்தியிருப்பதும், 600 ஐ 1,200 ஆக உயர்த்தியிருப்பதும் நமக்குத் தெரிந்த பொருளாதாரத்தில் வரலில்லை. அன்றைக்கு இருந்த விலைவாசி ஒரு மடங்குதான் உயர்ந்திருக்கிறது? எத்தனையோ மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறபோது இப்படிச் செய்திருப்பது சரியல்ல. ஆகவே, This Bill may be referred back to the Select Committee”.

என்பதாக என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்தி, இதை மீண்டும் நல்லமுறையில் பரிசீலிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): பேச வேண்டியவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். இது அல்லாமல் பெறு ஒரு சட்ட முன்வடிவும் இருக்கிறது. ஆகவே, இனி பேசுகின்றவர்கள் புதிய கருத்து இருந்தால் அதைமட்டும் சொல்லி குறுகிய நேரத்தில் தங்கள் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 477  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21]

திரு. என். மருதாசலம்:—தலைவர் அவர்களே, விவசாயக் கடன் நிவாரண மசோதாபற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் கடன் தொல்லையினால் பெரிதும் அவதிப்படுகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். அதை ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு அரசு பலவகையிலும் உதவி செய்ய வழிவகைகளைத் தேட வேண்டும். விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வசதிதான் மிகமிக முக்கியமானது. ஆடி மாதம் மழை பெய்யும் காலம். அந்தக் காலத்திலேயே கோவையில் மழை கிடையாது. சிறுவாணித் திட்டத்தில் ஒரு நாள் விட்டு ஒருநாள் தான் குடிதண்ணீருக்கே தண்ணீர் கிடைக்கிறது. விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையில் விவசாயிகள் அவதிப்படுகிறபேரது கடன் பாக்கிக்காக அவர்களை நெருக்கினால் என்ன செய்வார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்த மசோதாவைப்பற்றிப் பேசினால் நன்றாக இருக்கும். ஏற்கனவே பலநாட்கள் அவையை நீட்டித்துக்கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். உங்கள் தலைவர்கள் எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் புதிய கருத்து ஏதாவது இருந்தால் சொல்லவும்.

திரு. என். மருதாசலம்: இது புதிய கருத்துதான்..

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): மசோதா சம்பந்தப் பட்டதாகச் சொல்லுங்கள். கோயம்பக்தார் சிறுவாணி என்பதாக ஒவ்வொரு ஊரையும் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டுபோனால் நேரம் இல்லை.

திரு. என். மருதாசலம்: என்னுடைய கருத்து 5 ஏக்கராவுக்கு உட்பட்ட எல்லா விவசாயிகளுக்கும் எந்தவிதமான கடனும் இல்லாமல் நிவாரணம் ஏற்படும்படியாக இந்த மசோதாவில் செய்யவேண்டும். அது எந்தக் கடனாக இருந்தாலும் அதைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிற விவசாயம் நசித்துப்போகாதபடிக்கு விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வசதி செய்துதரவேண்டும். அது இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயிகளின் கடன் தொல்லை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. சிறுநிலக் காரர்களும் சரி, பெரிய நிலக்காரர்களும் சரி நிலத்தை விற்று விட்டுப்போகக் கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. மின்சார ரேட்டு மேல் நாடுகளில் அதிகமாக இருப்பதைக் காட்டுகிறார்கள். இங்கே கோவையை எடுத்துக்கொண்டால் 200 அடிக்குக் கீழே இருந்து தண்ணீர் இறைக்க வேண்டும் என்கிறபோது கீழே ஒரு

478 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. என். மருதாசலம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

10 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார், மேல் ஒரு 10 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார் போட்டு இறைக்கிற போது மின்சார யூனிட் எவ்வளவு ஆகிறது. . . . (மணி அடிக் கப்பட்டது).

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகள் கடன் நிவாரண மசோதாவின் மீது ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் கூறவிரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே கடன் நிவாரண மசோதாவின் மீது பல கருத்துக்கள் கூறி விட்டதால் அவற்றைத் திருப்பிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆகவே, புதிய கருத்து ஒன்றைமட்டும் கூற விரும்புகிறேன். மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கான காரணங்களைக் குறிப்பிடுகையில் ஏற்கெனவே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், அரசாங்கம் கொடுக்கிற கடன் தொகைக்கு 9 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் என்று வட்டி வசூல் செய்கிற காரணத்தினால் இந்த மசோதாவில் முன்பு 6¼ சதவிகிதம் என்று குறிப்பிட்டு இருந்ததைக் கூட உயர்த்த வேண்டியதாயிற்று என்றார்கள். அதைத்தான் நான் கடன் நிவாரண மசோதாவின் மீது பேசும்போது குறிப்பிட்டேன்.

அரசாங்க விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கிற கடன்களுக்கே அதிக வட்டி வசூலிக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பின்னால் இன்டர்ஸ்ட் என்பதாக 18 சதவிகிதத்துக்கு வட்டி வசூலிக்கிறார்கள். அதனை எல்லாம் ஜெஸ்டிபை செய்வதற்காக இந்த மசோதாவில் 9 சதவிகிதம் என்று வட்டியை உயர்த்திவிட்டார்கள் போலிருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன். அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு சாயில் கன்சர்வேஷன் லோன் என்பதாக 10 ஆயிரம் கடன் கொடுத்தால் 20 ஆயிரம் திருப்பித்தரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. 2 மடங்கு அந்த வட்டி விகிதம் இருக்கிற காரணத்தினால் விவசாயிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் விவசாயிகள் போராட்டம் நடைபெற சந்தர்ப்பமே அமைகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களும் அதிகமாக வட்டி வசூலிக்கின்றன. இந்த வட்டி ரேட்டுகளை எல்லாம் குறைக்க வேண்டும். விவசாயிகள் போராட்டமே தங்களுக்கு எல்லாம் கடன்களில் இருந்தும் நிவாரணம் வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் நடந்தது. இப்போது இதில் குறிப்பிட்டுள்ள வட்டிவிகிதம் உயர்த்தப்படுவது மசோதாவின் நோக்கத்திற்கே விரோதமாகும். தலைவர் தங்கமணி குறிப்பிட்டதுபோல எங்கள் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்பநாடார் அவர்களும் பொறுக்குக் குழுவில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கடன்களுக்கும் நிவாரணம் ஏற்படுகிற வகையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கவேண்டும். அவர்களது கருத்தினை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இப்போதும் நான் அந்தக் கருத்தினை வலியுறுத்திக் கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 479  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72)  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற விவசாயிகள் கடன் நிவாரண மசோதா சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

1938-ம் வருடம் ராஜாஜி அவர்கள் கடன் நிவாரண சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதன்பிறகு, நம்முடைய அரசாங்கம், 34 வருடங்களுக்குப் பிறகு ஒரு நிவாரண திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த சட்டத்தின்படி, பார்த்தோமானால், 34 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை நிலை எவ்வாறு இருக்கிறது, விவசாயிகள் எவ்வாறு கடன் பட்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள், கூட்டுறவு நிவாரணச் சங்கங்கள் மூலமாக எத்தனை கோடி ரூபாயை வாங்கி, தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்துகிறார்கள், விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் விரிவாக பரிசீலனை செய்து அதற்குரியவாறு விவசாயிகளுக்கு எந்த எந்த வகையிலே உதவி செய்யவேண்டும், எப்படி விவசாயிகள் லேவாதேவிக்காரர்களிடம் ஒன்றுக்கு 10 சதவிகிதமாக வட்டிக்கு வாங்கி தங்களுடைய வாழ்க்கையை கடனிலே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதற்குரிய முறையிலே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று தான் சொல்லத்தோன்றுகிறது.

இந்த விவசாயிகள் சம்பந்தமாக, முன்னாலே ஒரு நிபுணர், விவசாயிகள் கடனிலே பிறந்து, கடனிலே வாழ்ந்து, கடனிலே இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கடன் பெற்று தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தக் கூடிய நிலையிலே இருக்கக் கூடிய இந்த விவசாயிகளுக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கம் இன்றையதினம் அவர்கள் வாங்கியிருக்கக் கூடிய கடனுக்கு 6 1/4 சதவிகிதம் முதல் 9 சதவிகிதம் வரையிலே வட்டி கொடுக்கலாம் என்று உயர்த்தி இருப்பதுதான் நிவாரணம் என்று சொல்லாமே யொழிய, விவசாயிகளுக்கு கடன் பெற்றிருப்பவர்களுக்கு எந்தவிதமான சாதகமும் இல்லை விவசாயம் செய்வதற்கோ, குடும்பம் நடத்துவதற்கோ கிராமங்களிலே ரூ. 100 வாங்கினால் இரண்டு மூட்டை நெல் வட்டியாக கொடுக்கவேண்டும். அதைப் போல், குறைவாக வாங்குபவர்கள், ரூபாய்க்கு 2 மரக்கால் என்று வாங்கி வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள்.

லேவாதேவிக்காரர்கள் மூலமாக, கடன் சுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடன் சுமையை தாங்கமுடியாத அளவிற்கு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன்களை கணக்கில் எடுத்து அவர்கள் செலுத்தியிருக்கக்கூடிய வட்டி சதவிகிதத்தைப் பார்த்து, அவர்கள் வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடனைப்போல் ஒரு மடங்கு வட்டி கொடுத்திருந்தால் அந்தக் கடனை ரத்து

480 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72)  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 21]

செய்வது என்ற நிலையிலே இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். அவ்வாறு கொண்டு வருவதன்மூலமாக, விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க லாமேயொழிய இனிமேல் கடன் வாங்கினால்கூட, 6¼ முதல் 9 சதம் வரை வட்டி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது, விவசாயிகளுக்கு எந்தவித பலனையும் அளிக்காது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொண்டு விவசாயிகள் இன்றையதினம் படும் துன்பத்தைப் போக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் லேலாதேவிக்காரர்கள் வட்டிக் கடை வைத்திருக்கிறார்கள். பித்தளை பாத்திரங்களை அடகுக்கு வாங்குகிறார்கள், நகைகளை அடகுக்கு வாங்குகிறார்கள், பண்டம், பாத்திரங்களை எல்லாம் அடகுக்கு வாங்குவதோடு நில்லாமல், பெண்களுடைய புடவைகளைக் கூட அடகுக்கு வாங்கக் கூடிய நிலை இன்றையதினம் கிராமங்களிலே இருக்கின்றது. ஆகவே, இதைத் தவிர்க்க கிராம வங்கிகள் மூலமாக குறைந்த வட்டியிலே அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். வட்டிக்காரர்கள் அநியாய வட்டி வாங்கி, லாபம் சம்பாதிப்பதை தடுக்கின்ற வகையிலே, அதன்மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய முறையிலே இந்த சட்டத்திலே உரிய திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து நல்லவிதமான ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, பெரும்பாலும் ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்துக்களை இங்கே எல்லோரும் திரும்பச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களுக்கு எல்லாம் ஏற்கெனவே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த விவாதத்திலே நான் கண்ட புதுமை, பாராளுமன்ற முறையிலே பொறுக்குக் குழுவிலே ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருந்தாலும் இந்த மன்றத்திலே அந்தக் கருத்தை மீறவேண்டுமென்று கருதினால், அரசின்மீது புகார் செய்வார்கள் இதுதான் நியாயம். சட்டப்படி அரசாங்கம் செய்வது தவறு என்று சொல்வதைத்தான் நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், பொறுக்குக் குழுவிலே சட்டம் தெரியாதவர்களை, ஒன்றும் தெரியாதவர்களை, சட்ட அமைச்சர் தன்னுடைய சட்ட அறிவாலே ஏமாற்றி விட்டார் என்று பேசுவதைத்தான் புதுமையான கருத்தாக நான் கருதுகிறேன். அதற்குப் பதிலாக இன்னின்ன பிரிவுகள் தவறு, இதை இதை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்வார்களானால், அதற்கு, ஒவ்வொன்றிற்கும், இந்த மன்றத்திலே பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று முதலிலேயே சொன்னேன். பதிலும் சொன்னேன்.

பிரசாரத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு கே. டி. கே. அவர்கள் ஒன்றை சொல்ல விரும்பினார்கள். கடைசியிலே சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த அரசாங்கம் வட்டிக் கடைக்காரர்களுக்கு அடிபணிந்து விட்டார்கள், ஆகவே சட்டத்தை அதன்



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 481  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72)  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு).

1972 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. செ. மாதவன்]

கேற்றவாறு மாற்றிவிட்டார்கள். இதை சொம்ப நேரம் சொல்ல விரும்பினார்கள். ஆனால் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்கள் சொல்கிறபடி, வட்டிக் கடைக்காரர்கள் என்மேல் கோபம் கொள்ளாமல் இருப்பார்களானால் அதற்காக கே. டி. கே. அவர்களுக்கு நன்றிகூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வட்டிக் கடைக்காரர்கள் சார்பிலே இன்ன கருத்தை அவர்கள் சொல்லி, அதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது என்று வாதாடுவார்களானால், அதிலே பொருள் உண்டு, அதைப்பற்றி வாதாடுவதற்காக நான் காத்திருக்கிறேன்.

வட்டியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு கூட்டவேண்டுமென்று சொல்லியதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பதில் சொன்னால்தான் இந்த சட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். 1957-ம் ஆண்டிலே போடப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். நான் ஏற்கனவே பதில் சொல்லிவிட்டேன். அதற்குப் பின்னாலும் அதையே சொல்வது தவறு என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். டிசெடிங் நோட் கொடுக்காததாலே, தவறு என்று நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நான் அந்த முறையில் சொல்லவில்லை. அவர்கள் டிசென்டிங் நோட் கொடுக்காதது நியாயம். அவர்கள் உண்மையை உணர்ந்துதான் டிசென்டிங் நோட் கொடுக்கவில்லை யென்று நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் டிசென்டிங் நோட் கொடுக்கவே தேவையில்லை. இங்கேயே பேசலாம். என்ன தவறு இந்தச் சட்டத்திலே என்று சொன்னால் இங்கேயே பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

வட்டியைப் பற்றி சொன்னார்கள். ஒரு மடங்கு கடன் கொடுத்துவிட்டு, இரண்டு மடங்கு கடன் வாங்கியதாக எழுதி வாங்கிவிட்டால் யாரிடத்திலே கேட்பது என்று கேட்டார்கள். மணலி அவர்கள் கூட அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். அதற்கும் இந்த சட்டத்திற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. இவர்கள் சொல்வதைச் செய்யவேண்டுமென்றால், மணி லென்டர்ஸ் ஆக்கடையும், நேகோஷியபிள் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் ஆக்கடையும் திருத்த வேண்டும். அவர்கள் கேட்பதற்கு வாய்ப்பு தரவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தச்சட்டத்தைத்தான் திருத்தவேண்டும். ஏதோ, இந்த சட்டத்திலே வாய்ப்பு இருப்பதுபோலவும், ஆகவே இதை திருத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்வது, அதைத் தெரியாமல் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. தெரிந்துகொண்டே தான் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இவர்கள் கேட்பதைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், மணி லென்டர்ஸ் ஆக்கடையும், நேகோஷியபிள் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் ஆக்கடையும் திருத்துவதற்கு நாம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

மணி லென்டர்ஸ் ஆக்டிலே இதுபற்றி திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். நேகோஷியபிள் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் ஆக்டிலே புரோ நோட் எழுதியதை

482 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72)  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

நிரூபிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஓனஸ் ஆப் புரூப்பை நிரூபிப்பதற்கே வாய்ப்பில்லையென்று இவர்கள் சொல்வது வியப்பாக இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு கோர்ட்டில்தான் அதை நிரூபிக்கவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர் முன்னால் அதை நிரூபிக்கமுடியாது. அதை சாதாரண நீதிமன்றங்கள் முன்னால் நிரூபிக்கவேண்டுமா, டெட் ரிகன்சிலியேஷன் போர்ட் முன்னால் நிரூபிக்க வேண்டுமா, அல்லது இப்பொழுது கொண்டு வருகிறோமே, விலேஜ் கோர்ட்டில் அலை முன்னாலே அதை நிரூபிக்கவேண்டுமா என்பது விவாதத் திர்குரியது. ஆக, நேரடியாக வாய்ப்பே இல்லையென்று சொல்வது முற்றிலும் தவறான கருத்தாகும்.

ஆனால் நிரூபிக்கும்போது சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அதைத்தான் மணலி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கடன் கொடுத்தவனுக்கும் பொறுப்பு இருக்கவேண்டுமென்ற காலம் வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு மணி லெண்டர்ஸ் ஆக்டிலே திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். நெகோஷியபிள் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் ஆக்டை திருத்த மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். அதை ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். திரும்பவும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே சங்கடங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. புதிதாக, மன்றங்கள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த சட்டத்திற்காக அல்லவோ அல்ல. சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலேயே அதிகாரம் ஏற்கனவே இருக்கும்பொழுது இந்த ஆக்டிலே ஏன் போடவேண்டுமென்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. அதற்கும் இந்தச் சட்டத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? அது ஏற்கனவே இருக்கிற அதிகாரம்.

புதிதாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதைப் பாராட்டுகின்றேன். அதுவும் பொறுக்குக் குழுவிலே வந்தது. அதற்குப் பதில் சொன்னேன். 1932-ம் ஆண்டு என்று ஒரு ஆண்டைப் போட்டு, அந்த ஆண்டுக்கு முன்னாலே உள்ள கடன்களை wiping out of the entire interest என்று கொடுத்தார்கள். இது இப்பொழுது தேவையா என்ற பிரச்சனை வந்தது. இப்பொழுது எந்த ஆண்டு என்று குறிப்பிட வேண்டும். 1972-ம் ஆண்டுக்கு முன்னாலேயுள்ள எல்லா புரோநோட்டுகளுக்கும் Sealing down benefits கொடுத்தால் தான் நல்லது. 1932-க்கு முன்னாலிருந்ததை ஒப்பிப் அடிச் செய்யவேண்டுமென்ற அந்த முடிவை ஏற்கனவே அறிவித்தேன். ஆனால் அந்த கொள்கை தேவையில்லையென்று இப்பொழுது அரசாங்கம் கருதுகிறது. பொறுக்குக் குழுவும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

இந்த மசோதா மீது எவ்வளவு ஆத்திரம், என்மீது எவ்வளவு ஆத்திரம் என்று கே. டி. கே. அவர்கள் நிரூபித்தார்கள். ரூ. 600 என்று போட்டதை



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 483  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72)  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஏன் ரூ. 1,600 என்று போட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். ஏன் மீது உள்ள வெறுப்பிலே இப்படி ஒரு கருத்தை எப்படி சொன்னார்கள் என்றுதான் புரியவில்லை. இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழைகளுக்கு, விவசாயிகளுக்கு உள்ள சாதாரணமான ஒரு . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ரூ. 600-ஐ; ரூ. 1600 என்று ஏன் போட்டார்கள் என்று நான் கேட்டேன் என்பது சரியல்ல. இன்றைக்கு வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. விலைவாசிகள் எல்லாம் 5 மடங்கு, 10 மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. உண்மையிலே அதைக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், ரூ. 600 ரூ. 6,000 ஆக்கிவிடவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வாதம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்பொழுது அவர்கள் புதிய வாதத்தைச் சொல்லியிருப்பதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் முன்னாலே சொன்னது 600-ஐ 1,200 ஆக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். ப்ராப்பர்டி டாக்ஸ், ப்ரொபஷனல் டாக்ஸ் இவற்றிற்காக 600 ரூபாய் அளவுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருந்தோம், அதை இப்பொழுது 1,200 ஆக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே இப்படிக் கூட்டியிருப்பதால் அதிகமான பேர்களுக்கு நன்மைகள்தான் கிடைக்கும். அதை மறந்துவிட்டு அவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

இப்பொழுது சொல்கிறார்கள் 600-ஐ 6,000 ஆக்கவேண்டுமென்று. சொல்வதும் சரியாக இருக்கவேண்டும். ப்ராப்பர்டி டாக்ஸ்காகவும் ப்ரொபஷனல் டாக்ஸ்க்காகவும் 6,000 ரூபாய் விலக்கு என்றால் கேட்பவர்கள் டிரிப்பார்கள். அவை அந்த அளவுக்கு வருமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே மக்களுக்கு அதிகமான நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட இருக்கிறது.

இந்த பில்லிலே சொல்லப்பட்ட நோக்கங்கள் பொறுக்குக் குழுவிலே போனதனால் என்ன என்ன விடப்பட்டு விட்டன, எது எதிலே நாம் தீவிரம் காட்டாமல் குறைத்துவிட்டோம் என்று விளக்கமாக அவர்கள் சொன்னால் அதற்கு நாம் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம்.

அவர்கள் சொன்னது எல்லாம் வட்டிபற்றி. மத்திய சர்க்கார் சொன்னது, மத்திய சர்க்கார் நியாயத்தைச் சொன்னால்—மத்திய சர்க்கார் சொன்னதால் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமா என்பது அல்ல—அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். வைப்பிங் அவுட் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கும் நான் பதில் சொல்லிவிட்டேன். புதிதாக நாங்கள் என்ன தீவிரத்தைக் குறைத்துவிட்டோம், எந்த எந்த நன்மைகளை நாங்கள் எதிர்த்துவிட்டோம், ஏழை மக்களுக்கு வரக்கூடிய

484 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்)  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72)  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 21]

நன்மையை நாங்கள் என்கே தடுத்துவிட்டோம் என்று அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துக்காட்டவில்லை. அப்படி அவர்கள் சொல்லாத நிலைமையில் நாமே யூகித்துக் கொண்டு பதில் சொல்வது தரையில் என்று நினைக்கிறேன்.

சட்ட மன்றம் ஒரு பொறுக்குக் குழுவைப் போடுகிறது. பொறுக்குக் குழுவிலே இத்தனை நாட்கள் என்று நாட்களை நிர்ணயித்து அந்த நாட்களுக்குள் யார் வேண்டுமானாலும் சாட்சியங்கள் சொல்லலாம் என்று விதிக்கிறோம். ஒரு வேளை நாட்டு மக்களுக்கு பொறுக்குக் குழு நல்லதைத்தான் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாதிருந்தால் இங்கே எடுத்துத் தெரிவிக்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு அவர்கள் பொறுக்குக் குழுவைப்பற்றிச் சொல்வதும், 'அதற்கு அவமதிப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு திட்டமிட்டு ஏதாவது சொல்லவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் சொல்கிறார்கள் என்று தருதுகிறேன்.

பொறுக்குக் குழு கூட்டத்தைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலே எல்லாம் போட்டோம், எல்லோரும் சாட்சியம் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் இங்கே சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே விடப்பட்ட 'கருத்துக்கள் என்ன என்ன என்பதைச் சொல்லமுடியுமானால் சொல்லுங்கள், இந்தக் கருத்து விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள், அப்படிச் சொன்னால் அதற்குப் பரிசாரம் தேடுவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அப்படியில்லாத முறையில் ஏதாவது அபாண்டம் சொல்லி, ஏதாவது அவதூறு சொல்லி பொறுக்குக் குழுவில் உள்ளவர்களுக்கு ஏதாவது கற்பித்துக் கூறவேண்டுமென்ற முறையிலே கற்பனையாக கூறவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் அவர்கள் கூறியது இருந்ததே ஒழிய, நியாயத்தின் அடிப்படையிலே, சட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஏழை மக்களின் சார்பிலே எந்தக் கருத்தும் சொல்லப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் ஏழை மக்களுக்கு நன்மைகள் தரக்கூடிய சட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : (Thiru N. Veerasami) : Now I will put the amendment of the hon. Member, Thiru K. T. K. Thangamani, to the vote of the House.

The question is—

'That the Tamil Nadu Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 22 of 1972) as reported by the Joint Select Committee be recommitted as a whole to make amendments relevant to the subject-matter, namely to wipe of prior debts, reduce rate of interest, scale down debts, create conciliation Boards etc.,'



தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாயிகள் கடன் நிவாரண (திருத்தச்) 485  
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 22/72)  
(கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு)

1972 ஆகஸ்ட் 21]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

Clauses 2 to 25 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : Sir, I move—

'That the Tamil Nadu Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1972 (J. A. Bill No. 22 of 1972) (as amended by the Joint Select Committee) be passed.'

The motion was put and carried and the Bill as amended by the Joint Select Committee was passed into law.

(இ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதி சட்ட முன்வடிவு  
(சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 23/72) (கூட்டாய்வுக் குழு  
திருத்தி அமைத்தவாறு).

\* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதி சட்ட முன்வடிவு\* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 23/72) (கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தி அமைத்தவாறு) ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாமென நான் முன்மொழிகிறேன்.

தொழிலாளர்தம் நலனையும் அவர்களைச் சார்ந்துள்ளோர் நலனையும் ஊக்கி வளர்ப்பதற்காகத் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றினை நிறுவுவதன் அவசியம் பல காலும் உணரப்பட்டு வந்தது. மத்திய அரசு நிறுவிய தொழிலாளர் நலக்குழு எல்லா மாநிலங்களிலும் தொழிலாளர் நல நிதியினை ஏற்படுத்த வேண்டுமெனப் பரிவுரை செய்தது. தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றைச் சட்ட வரைவில் அமைத்திட வேண்டுமென்று தொழிலாளர் நல தேசிய ஆணைக் குழுவும் ஆலோசனை வழங்கிற்று. இதனை இந்த அரசு ஆலோசித்துப் பார்த்து, இம்மாநிலத்திற்கெனத் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்துவதென முடிவு செய்தது. அதற்கிணங்க சட்ட மன்றத்தின் கடந்த கூட்டத் தொடரில் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டவரைவு (சட்டப் பேரவை சட்ட வரைவு எண் 23/1972) கொண்டுவரப்பட்டது. சட்டமன்றப் பேரவையின்

\* 17—8—1972 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழின் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.